

(Lördag 16 december)

Hej alla,

Så började det väl bli dags att skriva ett nytt meddelande...

Vi har idag sett vatten och vatten och några få fåglar och ännu mera vatten, och lite moln och sol. Vi befinner oss på drygt 60° S och 74° W och har med de 11-12knop vi går med ca två dygn till närmsta land.

I går rundade vi Kap Horn och efter det var det lite gammal dyning, men ett ganska bra väder för att vara här.

I dag har vi haft ett väldigt bra väder, nästan ingen vind, lite dyning och små vågor, halvmolnigt, men just nu lyser solen och det ser ut ungefär som en vårdag hemma.

Sedan sist jag skrev har vi kommit fram till Punta Arenas i Chile. Legat där i några dagar och tagit ombord de amerikanska och chilenska forskarna. Samt gått därifrån och hamnat här.

Punta Arenas är utan vidare den mest blåsiga plats jag har varit på.

I staden bor ca hundra tusen innevånare, varav ca tjugotusen arbetar inom försvaret. Där är temperaturen sällan utanför 5-15° oavsett årstid, och det blåser nästan jämt. När vi var där så sa instrumenten på båten att det blåste 18-20m/s i snitt! under dagtid. Kvällarna var dock fina, då mojnade vinden och solen hade inte ännu gått ner.

De har en del fina sandstränder och stenstränder, men temperaturen i vattnet är sällan högre än 10° så det blir flytoverall på om man skall bada. Å andra sidan har de nästan aldrig is. När vi var där så var det några veckor till midsommar så det är det man skall jämföra med.

För att komma till Punta Arenas från öster så åker man genom Magellans sund, vi gick samma väg tillbaka och tyvärr under nattetid bäge gångerna.

När vi kom fram till Punta Arenas så skulle det ha stått forskare och utrustning på kajen vid 9-tiden på morgonen. Vi kom dit lite tidigare än beräknat men det tog fram till tretiden på dagen innan alla forskare och tekniker hade kommit.

Någon dag innan vi kom fram så fick vi ett mail av amerikanarnas logistikansvariga på platsen, han hade nämligen fått reda på att de lådor med forskningsutrustning och våra varma overaller som vi skickade från Sverige visserligen hade kommit till Punta Arenas, men det Punta Arenas som ligger i Costa Rica, där hade ingen Oden gått att uppbringa så lådorna hade i brist på bättre hamnat i San Jose, Costa Rica. Till saken hör att det på alla papper om lådorna och adressetiketterna på lådorna stog "Punta Arenas, Chile" Men allt kan ju inte bli rätt även om man undrar vad man skall med alla fina streckkoder och datasystem som skall hålla reda på sådant. Det var UPS som transporterade lådorna och man kunde på deras web följa lådornas irrfärder över jorden och de hade passerat ganska många ställen åt fel håll... Nu blev det som tur var så att vi stannade i hamnen en dag extra för att invänta bra väder så lådorna hann med till slut.

När väl forskarna och teknikerna kom fram så vidtog ett stort arbete med att lasta lådor, flytta lådor, packa upp saker ur lådor, och skruva fast sakerna man hade packat upp i arbetsborden så de inte far runt när det börjar gunga och skaka. Lista ut vilka delar som fattas och hur man kan lösa det. Koppla in el och vatten. osv.. Det blåste dessutom en sådär 20 m/s i snitt när vi lastade så det var lite spännande. Chilensarna som jobbade på kajen tyckte å andra sidan att det var ganska bra väder. Det är spännande att det kan blåsa 20 m/s, vara strålande sol och regna samtidigt...

Det tar en stund att få ordning på sakerna, och få alla lådor åt rätt håll. Och på den här expeditionen så är det ändå bara sex forskare och tekniker som skall ha hårda instrument med sig. De andra räknar djur eller is eller är lärare och journalist. Lärarna och journalisten har inte så mycket saker men de skickar desto mer e-post.

När vi var i Punta Arenas så var vi dessutom bjudna på en mottagning av Chilenska antarktisinstitutet. En trevlig tillställning. Man vart dock lite förvånad när man kom och det spelades Arja Saijonmaas "Jag vill tacka livet"-skiva och Cornelis Wreeswijk... Men det visade sig vara chefen för antarktisinstitutet hade läst tillsammans med en svensk. En mycket trevlig tillställning där man tycktes ha köpt in hur mycket dricka som helst och ett oräkneligt antal varianter av snittar och tilltugg.

Staden ser lite udda ut på sina ställen, den är byggd av nästan enbart en- och tvåvåningshus utom mitt i centrum, och väldigt brokig, mer välordnad och städad än i BA / La Plata, men brokig. Det visade sig ha sin förklaring i hur man byggde. Nästan alla bygger först ett mindre hus på sin tomt i den stil som är populär just då.

När man sedan bygger till en tio år senare så görs tillbyggnaden i den stil och de färger som är populära just då, när sedan många hus är till- och ombyggda två-tre gånger kan ni kanske tänka er hur det ser ut på många ställen. Man kan också fråga sig varför man på ett så blåsig ställe bygger alla gator spikraka. Det var ganska många som hade mössa om inte på sig så i vart fall med sig och detta som sagt någon vecka innan midsommar.

I går rundade vi som sagt Kap Horn, Klipporna och öarna i det området var mycket häftigare än i Magelans sund, som såg ut lite som Öresund, platt och platt men naturligtvis utan hus och människor. Öarna innan Kap Horn var stora och klippiga och höga, och kom igenom moln och dis och såg nästan lite skrämmande ut. Tolv timmar innan Kap Horn möter vi en liten enmastad segelbåt som kommer från andra hållet, just då var det bra väder men jag skulle nog inte velat segla där i en liten båt i alla fall.

Natten innan vi passerade så slog det ganska duktigt i båten p.g.a. alla vågor som vi körde mot. Eftersom Odens stäv är platt så slår vågorna hårt mot den och det dunkar ganska bra. Jag låg i min hytt och försökte sova och man upptäcker ganska snabbt hur lite huden egentligen hängerihop med resten av kroppen, man liksom ligger och glider fram och tillbaka på sin egen hud. En ganska udda känsla. Till slut vart det lite lugnare och jag somnade. I går rundade vi som sagt Hornet. Under dagen så blev jag sjösjuk för första och förhoppningsvis sista gången på den här resan. Jag fick ett sjösjukeplåster och gick och sov vid lunch och vaknade inte förrän vid 22-tiden.

I dag har vi sjösatt två stycken mätbojar. De skall sjunka till 800 meters djup och ligga och mäta en stund, sedan sjunka till 1600 meters djup och mäta för att sedan gå upp till ytan och lämna mätvärdena via satellit och sedan börja om. Bojarna är packade i kartonger som man hänger i en lina utanför båten och sakta firar ner, när det rep som sitter runt lådan kommer i kontakt med vattnet så går en koppling i repet av och lådan glider iväg och försvinner. Sedan skall tejpen som lådan är ihoptejpad med lösa upp sig i vattnet och lådan gå sönder (det är en pappkartong) och bojen sjunka och börja mäta, men det ser konstigt ut att släppa hela kartongen i vattnet. Men det verkar genomtänkt och enligt forskaren som släpper iväg bojarna så har de i mätprogrammet släppt iväg nästan två tusen bojar.

Vi har också haft ett luciatåg i förrgår, vi fick ihop en Lucia, fyra tärnor, en tomte samt två stjärngossar (varav jag var den ena). Det enda vi egentligen hade med oss för detta var lite glittersnöre. Men med lite finurlighet, ett gäng labbrockar, en läkardito, två lakan, en röd (nåja nästan) arbetoverall, en röd mössa, utskrivna stjärnor, ett tomteskägg av lin (för att täta rörkopplingar med egentligen) samt en luciakrona av fem stearinljus, några meter vattenslang samt mycket silvertejp så gick det hyfsat att få ihop. Vi sjöng lite sånger som alla läste direkt från pappret och jag och Einar hade stora problem att ta oss fram genom dörrarna för att inte tappa struten. (och för att inte börja skratta). Det var dock ett mycket uppskattat inslag av de amerikanska och chilenska forskarna och räknat i tagna bilder per sekund så var det det största som hänt ombord hittills. Vi hade också tryckt upp papper på engelska som förklarade vad vi höll på med. Dessa fick de dock först efteråt.

Nu skall jag gå och ta en kvällsfika och sedan gå och lägga mig.

/Axel Meiton

P.S

Det går bra att svara på denna adress (axel.meiton@oden.polar.se) men helst inga bifogade filer, och inga bilder. För de som vet vad det innebär så sitter jag med en koppling som tar ca 200 tecken per sekund. Men maila gärna text. Jag skickar och tar emot epost ca tre gånger om dagen.

P.P.S

Jag skrev denna text lite i oordning, men den är förhoppningsvis läsbar ialla fall.

P.P.P.S

Om ni vill läsa mer om själva expeditonen så finns det under www.polar.se välj expeditioner och vidare till "Oden Southern Ocean", finns även info under sjöfartsverket. www.sjofartsverket.se

D. s